

NIEUWSBRIEF

Odensehuis

Hoeksche Waard

Boezemsingel 7
3261 BC Oud-Beijerland

Maandag t/m vrijdag 10.00- 15:00 uur
0186-68 33 98
06-12 89 23 09
coordinator@odensehuishw.nl

Een woord van de voorzitter	pagina 2
Inleiding coördinator	pagina 3
Kraambezoek	pagina 5
Belevissen van een mantelzorger	pagina 6
Voorstellen	pagina 7
Tafelkleden	pagina 7
Kunst in het Odensehuis	pagina 8
Trio Ackoord	pagina 11
Riksja	pagina 12
Voor u gelezen	pagina 12
Sponsors	pagina 13
Boekentip	pagina 13
Kijktip	pagina 14

 **Landelijk Platform
Odensehuizen Nederland**

 odensehuizen.nl

Gee Roimans, voorzitter bestuur Odensehuis

Odensehuis

Hoeksche Waard

Vrienden van Odensehuis Hoeksche Waard,

Op 4 juli is het zeven jaar geleden dat het Odensehuis Hoeksche Waard werd geopend. Burgemeester Klaas Tigelaar van Oud Beijerland verrichtte samen met ons aller Jan Bouma de officiële openingshandeling van het inloophuis voor mensen met geheugenproblemen en hun naasten.

Vanaf die dag werden in de Beijerkorf aan de Jan Tooropstraat onze bezoekers van harte welkom geheten. Een plek waar ieder zichzelf kan zijn en waar ontspanning, inspanning en informatie 'als vanzelfsprekend' voor handen is. 'Even wat anders aan je hoofd' stond er op de banner bij de ingang van het gebouw.

Dankzij de brede steun van zorgpartijen, Welzijn Hoeksche Waard, de gemeente(n), bedrijven en veel individuele inwoners kon het Odensehuis een voorzichtige start maken, drie vrijdagen per maand open.

In zeven jaar tijd van de Jan Tooropstraat via de Lindenhoeve naar Boezem en Co. Van een dag per week geopend naar vijf. Een ontwikkeling om trots op te zijn en onmogelijk zonder de tomeloze en enthousiaste inzet van onze vrijwilligers en die van ons Odenseteam, Ria, Deborah, Lianne, Eline en Gonnie.

In het Odensehuis is 'van harte welkom' geen deurmatareclame, je voelt er echte aandacht en betrokkenheid. Er worden nieuwe vriendschappen gesloten. Je hebt er de ruimte om jezelf te zijn, mens te blijven, je gehoord en gesteund te voelen en samen met anderen toekomst te houden. De tijd gaat snel, een jaar geleden alweer moesten we afscheid nemen van Jan Bouma. Jan zei vlak voor zijn overlijden: 'Ik heb willen helpen bij het slechten van het taboe dat nog rust op dementie. Mensen moeten beseffen dat zij zijn wie zij zijn en dat zij zich niet hoeven te schamen'. We zijn in zeven jaar tijd een aardig eindje opgeschoten, er is nog een wereld te winnen.

Daar zetten wij, Odensers, met zijn allen onverdroten op in:
de dementievriendelijke Hoeksche Waard. Wees welkom en doe mee!

Namens het bestuur van de Stichting Odensehuis Hoeksche Waard,
Gee Roimans, voorzitter

INLEIDING COÖRDINATOR

Oei ik groei

In 1992 was er het 'Oei, ik groei' boek, dat de theorie beschrijft dat de ontwikkeling van een kind met voorspelbare sprongen gebeurt. Bijna tot op de dag werd de ontwikkeling beschreven van je pasgeborene. Veel jonge ouders hadden hier houvast aan en misschien nog. Groeien is mijns inziens een ontwikkeling, die zich niet laat vastleggen in een schema, laat staan voorspelbaar is. Wij ontwikkelen ons op onze geheel eigen wijze en ook dát maakt dat wij mensen uniek zijn.

Ook ons Odensehuis in de Hoeksche Waard heeft zich de laatste zeven jaar ontwikkeld tot wat het nu is. Ja, u leest het goed, het Odensehuis bestaat 4 juli 2021 zeven jaar hier in de Hoeksche Waard. Er is een zaadje geplant en dit heeft zich ontwikkeld tot een uniek Odensehuis.

Er is van alles gegroeid: de aantallen bezoekers, vrijwilligers, bestuursleden, sponsors, personeelsleden en (klein)kinderen daarvan. De samenwerkingsverbanden binnen de nieuwe locatie Boezem & Co zijn gegroeid. De dieren op de kinderboerderij (lammetjes en lentebokjes) zijn inmiddels gegroeid. Alles is in beweging.

Ook de inzichten binnen het Odensehuis ontwikkelen zich en worden in de dagelijkse praktijk regelmatig getoetst aan onze visie en methodiek. Waarom doen wij wat we doen, met welke achterliggende gedachte? Of waarom doen we iets juist niet? Wat maakt ons uniek en van waarde voor onze doelgroep: Mensen met geheugenproblemen en beginnende dementie en hun omgeving? Zo'n zelfde ontwikkeling speelt zich ook af in onze moestuin: Wat je zaait, dat oogst je! Tussen zaaien en oogsten zit een heel proces waar we van kunnen leren. Alléén al de moestuin-planten van het onkruid onderscheiden, dat is een grote kunst. De een zegt: Dit is onkruid, de ander: Welnee, dat is bieslook. Tomatenplanten moet je 'dieven', met de achterliggende gedachte dat de kracht voor de tomaten er anders wordt uitgehaald. Weet u wat dat is, 'dieven'?

Wanneer moet je een plant ondersteunen, of juist 'zijn eigen weg laten gaan'? Wat kun je bij elkaar zetten in de moestuin en wat niet? Wat heeft ruimte nodig, of heeft voldoende aan een paar vierkante centimeter? Wanneer geven wij de moestuin kraanwater, of laten we het juist aan de natuur over? Zorgen we teveel of te weinig of precies goed en is alles in balans? Ze lijken wel een beetje op ons, die moestuinplanten, of is het andersom?

Groeien doe je ook altijd naar iets toe Zo groeien wij nu toe naar het moment, dat wij weer een inloophuis kunnen zijn, voorzichtig, geen anderhalve meter afstand meer hoeven te houden.

Iedere dag in het Odensehuis ontwikkelt zich gelukkig onvoorspelbaar. Het is altijd weer anders dan de vorige keer. Kleine dingen ontwikkelen bij ons en maken samen iets, waar wij ons gróóts door kunnen voelen.

Mooi om te zien!

KRAAMBEZOEK

Lieve allemaal,
Zoals jullie kunnen zien zijn we ontzettend verwend!
Graag willen we jullie hartelijk bedanken voor alle
kaarten, miltjes, cadeaus en berichtjes.
Het is bijzonder om te ervaren hoeveel er aan ons is
gedacht. Waarvoor dank.

Een hartelijke groet,

Arjan & Lianne, Jian, Fenna en Joshua van Dam

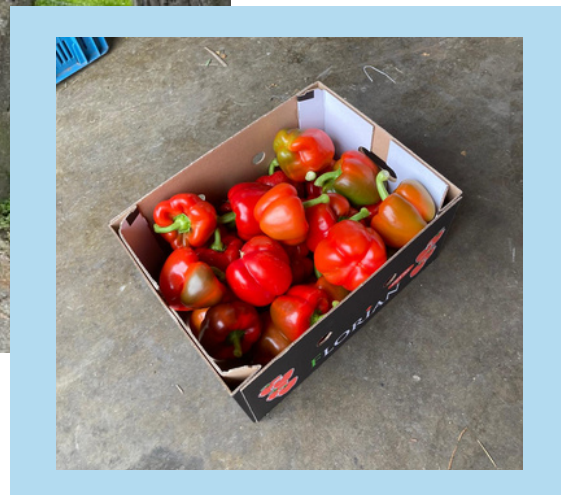
BELEVENISSEN VAN EEN MANTELZORGER

Wat fijn dat de nieuwsbrief er weer is.

Het is lang geleden dat ik een stukje kon schrijven voor deze brief en velen onder ons hebben er naar uitgekeken.

Marjolein, fantastisch jouw inzet om te helpen met onze nieuwsbrief.

Het Odensehuis is nu al een tijdje actief op de Boezem en we beginnen onze draai daar goed te vinden. Jullie treffen mij in het Odensehuis vooral aan als vrijwilliger. Ik wordt al gekscherend de soeppiet genoemd. Ik maak thuis de soep voor dinsdag tot en met donderdag. Maar ik heb al begrepen dat de soep goed smaakt en ben al op zoek naar een iets grotere pan want er is een boeren spreekwoord 'veel varkens maken de spoeling dun'. De paprikasoep blijkt een topper en ik maak deze soep van de paprika's van onze sponsor Reefresh Kwekerijen uit Westmaas. Ook de eigenaar Piet Reedijk vindt het fijn om ons hier mee te kunnen helpen. Prachtig Piet, bedankt daarvoor!

VOORSTELLEN

Ik ben Marjolein en ik ga in samenspraak met het Odensehuis Hoeksche Waard de nieuwsbrief verzorgen. Ik ben getrouwd en moeder van Roel (7 jr). We wonen in het rustige Klaaswaal waar ik ook op christelijke basisschool De Vliet werk. Ik sta 2 dagen in de week voor de klas en ben daarnaast 1 dag ambuland om onder andere taken op het gebied van ICT te regelen. Naast mijn werk ben ik voorzitter van de Oranjevereniging Klaaswaal. Met z'n drieën proberen we de inwoners van Klaaswaal te verbinden. Ondanks corona zijn we er in de afgelopen 1,5 jaar goed in geslaagd om deze verbinding te maken en leuke dingen te organiseren.

Ik vind het fijn om bij te dragen aan het dorp waar ik woon en daarnaast me in te zetten voor een doelgroep waar ik niet bekend mee ben. Toen ik op Facebook een oproep voorbij zag komen wist ik dat dit het Odensehuis zou kunnen zijn. Inmiddels zijn de contacten gelegd en de wensen verkend en is de eerste nieuwsbrief een feit. Veel plezier met het lezen van de nieuwsbrief.

Hartelijke groet,
Marjolein Fokkinga

TAFELKLEDEN

Door de handen ineen te slaan hebben we nieuwe, mooie kleden voor op de tafels. Het geheel heeft een warme uitstraling. Er zijn veel enthousiaste reacties op deze 'aangeklede tafels'. Ria S. heeft haar met Lenie gemeenschappelijke talent ingezet om dit doel te bereiken.

Op de foto Lenie bij de naaimachine.

KUNST IN HET ODENSEHUIS

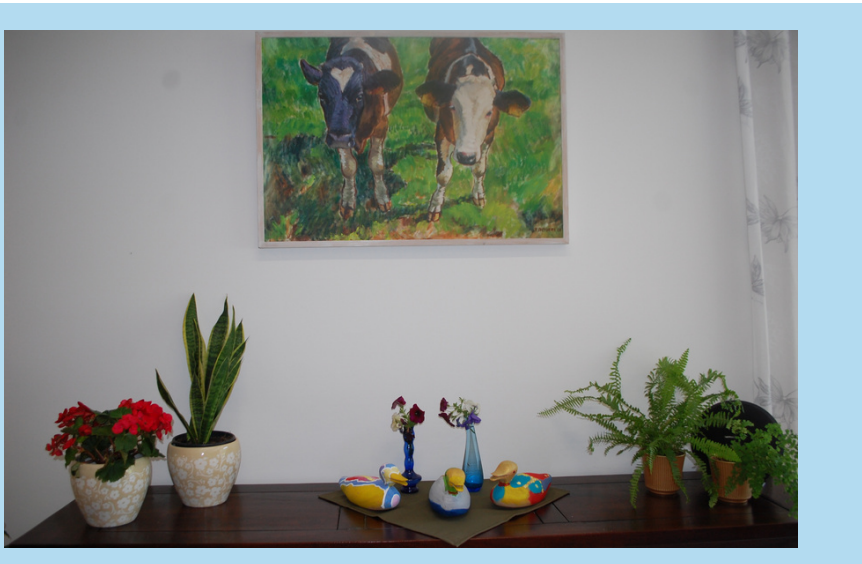
Donderdag 8 oktober kwam voor ons Sanne Hoogeveen langs, zij werkt bij de Kunstitleen in Rotterdam en we hebben sinds een aantal weken kunst hiervandaan in ons Odensehuis hangen en staan. Al deze weken is er gesproken over deze kunstvoorwerpen, wat we ervan vinden en wat het volgens ons voorstelt. We hadden zelf al gemerkt dat de meningen over deze voorwerpen zeer verschillend zijn, maar nu kwam Sanne ons helpen om er goed naar te kijken en al pratend ontdekten wij steeds meer. Door gerichte vragen te stellen en door alle verschillende ideeën te benoemen, ontstonden de prachtigste verhalen over de schilderijen.

Het was erg leuk om te merken hoe verschillend we allemaal dingen die we zien uitleggen en hoe verfrissend de uitleg van een ander kan zijn. Sanne vertelde dat we binnenkort andere schilderijen te leen krijgen, dit omwisselen gebeurt elk trimester.

Zij zal zeker ook over een paar weken weer terugkomen om samen te praten over de schilderijen die dan bij ons aan de muur hangen. Deze donderdag heeft ons veel gebracht en wij verheugen ons op de volgende keer.

Sanne, dank je wel voor het verzorgen van een fijne ochtend en heel graag tot de volgende keer!

Anita

KUNST IN DE ZORG

Ons Odensehuis, ook al zijn wij geen zorginstelling, kon meewerken aan het Project Kunst in de Zorg. Dit is een onderzoek naar de waarde van kunst in de langdurige zorg. Wekenlang maakten Mieke de Wit en collega Mariëlle, samen met een aantal van onze bezoekers een verteltheater.

Na een aantal weken gaven Mieke en Mariëlle weer terug, door middel van een voorstelling, wat deze bezoekers de afgelopen weken aangegeven en beleefd hadden. De bezoekers konden ook meewerken aan een presentatie voor de andere bezoekers en medewerkers van het Odensehuis.

Op dinsdag 29 juni 2021 bekeken we met elkaar vanuit het Odensehuis de afsluitende online manifestatie van dit project. Theatermaakster Mieke de Wit begeleidde de bezoekers bij het onthullen van de publicatie en het overgaan van de drempel van het denkbeeldige museum.

IN JE EENDJE

Deze eendjes zijn gemaakt van afvalhout van een klompenmaker. Ze zijn naar ons toe gezwommen en zo maken enkele bezoekers kunst-eendjes aan (Odense)huis. Ieder in zijn eendje, met zijn eendje aan het werk. Er werd vooral heel veel plezier gemaakt door de makers van deze unieke exemplaren.

EXPOSITIE

In juni hebben wij een aantal professioneel gemaakte foto's mogen exposeren, gemaakt door Wim van der Kooij, een van onze bezoekers.

De foto's waren zonder uitzondering heel bijzonder en maakten veel vragen los bij de andere bezoekers. Wim heeft bij zijn foto's gestaan en vragen beantwoord van de kijkers.

Een héle mooie aanvulling op de kunst die wij al hebben hangen van Kunstuitleen Rotterdam en bijzonder dat de kunstenaar er nu bij was om er zelf over te vertellen.

SCHOONHEID

Schoonheid

Ik zie goudkleurig haar, dat valt mij op.
Ja, het zijn voor mij toevallers geweest eigenlijk.
Ze kijkt naar het licht, want ze heeft de schaduw achter zich.
Ja, gewoon.
Ik zie een passende halsketting.
Ik ziet er twee.
Ik vind dat ze observeert waar ze die appel of die bal in haar hand naar toe zal gooien. Ze staat er over te denken: als het een bal is, gooi ik hem links of rechts. Als het een appel is, zal ik hem met schil en al opeten?
Is dat wel vertrouwd in deze corona tijd.
Als je het symbolisch houdt.
Ja, je kan het wel symbolisch houden, maar: gooit ze het nou links of gooit ze het nou rechts.
Nee, ze gooit hem gewoon weg.
Uiteindelijk een hemelsblauw kunststukje.

Dit verhaal is gemaakt op 12 oktober 2020
door Aat, Ada, Cor, Huibje en Inger

TRIO ACKOORD

Buiten was het druilerig, maar binnen scheen de zon met de muzikale klanken van Trio Ackoord

RIKSJA

Onze riksja van 'fietsen alle jaren' is weer terug.
Wat hebben de bezoekers weer genoten van de fietstochten langs al hun favoriete plekjes en een heerlijk kopje koffie met appeltaart bij Klein Profijt.

Héél bijzonder.

VOOR U GELEZEN

Voor hetzelfde geld is het wel waar.
Zorg voor levensgeluk bij dementie.

Geschreven door Diny G.M. Stam.

Een mooi boek geschreven rondom het onderwerp dementie, dit boek richt zich op het psychisch welzijn en omschrijft de visie van WarmThuis.

Op de achterkant van het boek staat de volgende omschrijving:

Mensen met dementie lijden dikwijls onnodig. Ten onrechte wordt gedacht dat het voldoende is om hen vriendelijk te verzorgen en recreatie aan te bieden. Een essentieel aspect van de benodigde hulp wordt daarbij vergeten. Dit is de hulp die nodig is voor psychisch welzijn, want mensen met dementie kunnen hun eigen denkvermogen hier niet meer voor inzetten. 'Voor hetzelfde geld is het wel waar', heeft tot doel bekendheid te geven aan Warme Zorg, een visie op het creëren van welzijn voor mensen met dementie. De Stichting WarmThuis brengt deze visie in de praktijk. Bij Warme Zorg krijgen de verpleeghuisbewoners alle tijd en volle aandacht. Terwijl er niet meer geld wordt gependend dan in de reguliere verpleeghuiszorg. Dit lukt doordat de begeleiding en verzorging van de mensen – en de organisatie waarbinnen dit gebeurt – op een radicaal andere manier worden aangepakt. Alle informatie in dit boek is het resultaat van interviews met de zorgmedewerkers, de directeur en de visieontwikkelaar van deze kleinschalige woonvoorzieningen. Hieruit heeft de auteur zeven eigenschappen van Warme Zorg gedestilleerd. Ook doorweeft zij het boek met poëtisch getinte verhalen over haar vader en moeder, die respectievelijk in een regulier verpleeghuis en bij Warm Thuis woonden.

SPONSOREN

Het aantal (soms anonieme) sponsors van ons Odensehuis is ook gegroeid, met bedrijven en particulieren. Daar zijn we héél blij mee.

Een dame uit Puttershoek reageerde op het artikel in het Kompas. Zij heeft haar man verloren door dementie en wilde graag haar bijdrage doen aan de gezelligheid in het Odensehuis.

Een andere anonieme sponsor heeft het mogelijk gemaakt dat het Kookatelier ons kan trakteren op wekelijks verse koekjes, een maandelijkse lunch, heerlijkheden op de feestdagen en een vrijwilligersuitje.

De firma van Oordt brengt ons suiker, koffiemelk, eenpersoonsverpakkingen van hagelslag, jam, paté en verpakte koekjes.

De firma Refresh doneert ons tweewekelijks paprika's voor de soep of andere gerechten. Jan Noordijk zorgt voor de eieren om te gebruiken voor de lunch, gebakken of gekookte eieren of eiersalade.

Bakker Kees Voordijk biedt ons in de laatste week van de maand iets lekkers voor bij de koffie. We sturen hem twee dagen van tevoren onze wensen en kunnen het 's ochtends ophalen in de bakkerij. Dit zijn allemaal de reacties op onze oproep in het Kompas voor sponsors voor de koffie, de koekjes en de lunch.

Hartverwarmend en héél bijzonder dat zoveel mensen met ons meeleven.

BOEKENTIP

Had ik het maar geweten
Praktische tips voor familie, vrienden en verzorgende

Iemand met dementie heeft maar beperkt ziekte-inzicht. Daarom is het van belang dat familie, vrienden en verzorgenden dit inzicht wel krijgen en ernaar handelen. Dit boek geeft hiervoor veel praktische tips gericht op communicatie, het omgaan met geheugenproblemen, mentorschap bij medische en financiële kwesties, activiteiten en het toepassen van nieuwe technieken en hulpmiddelen. Had ik het maar geweten is gebaseerd op de nieuwste wetenschappelijke inzichten en technische mogelijkheden. Bijzonder zijn de persoonlijke ervaringen van bekende Nederlanders, zoals Adelheid Roosen en Gerdi Verbeet. Had ik het maar geweten is de afgelopen jaren uitgegroeid tot het best verkochte informatieve boek over dementie. De praktische toepasbaarheid van de 100 tips, de positieve toon van het boek en de herkenbaarheid van genoemde voorbeelden zorgen hiervoor.

KIJKTIP

Tulpen en schaatsen, daar draait het om bij de familie Schouten. Totdat moeder Jolanda een zware hersenbloeding krijgt. Deze film geeft een kijkje in het leven van de familie.

<https://ap.lc/fQ0s0>

Eén op de vijf Nederlanders krijgt te maken met dementie, waardoor herinneringen langzaam verloren gaan, en mensen daarmee ook zichzelf kwijtraken. In dit programma vragen we aandacht voor de impact die deze hersenziekte heeft op patiënten en hun families.

De avond staat geheel in het teken van het maken en vastleggen van herinneringen en het werven van donateurs voor Alzheimer Nederland.

Dionne Stax en andere bekende Nederlanders gaan met een fotocamera het land in naar verschillende plekken waar herinneringen gecreëerd worden.

<https://ap.lc/yxUtc>

Op 4 juli 2014 is het Odensehuis HW gestart door Jan Bouma. Van de start zijn geen foto's.

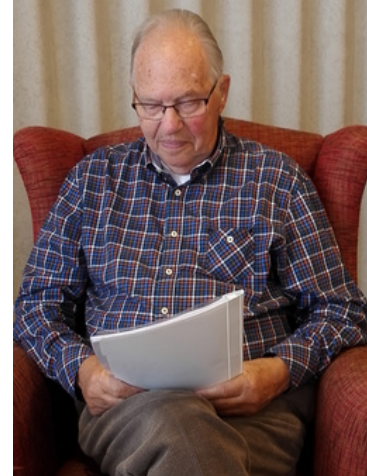
Als u het leuk vindt kunt u de eerste nieuwsbrief nog eens doorlezen. Ze staan op de website: [nieuwsbrief1.pdf \(odensehuishw.nl\)](#).

Het eerste nieuws wat op de website geplaatst werd vindt u hier: [2015 - Odensehuis Hoeksche Waard \(odensehuishw.nl\)](#).

Wilt u meer lezen over het Odensehuis en dementie?

Op onze website vindt u links naar diverse websites

[Links - Odensehuis Hoeksche Waard \(odensehuishw.nl\)](#)

Jan Bouma

Deze foto is uit 2015.

U ziet de startende coördinator Ria Los en de eerste vrijwilligers.

